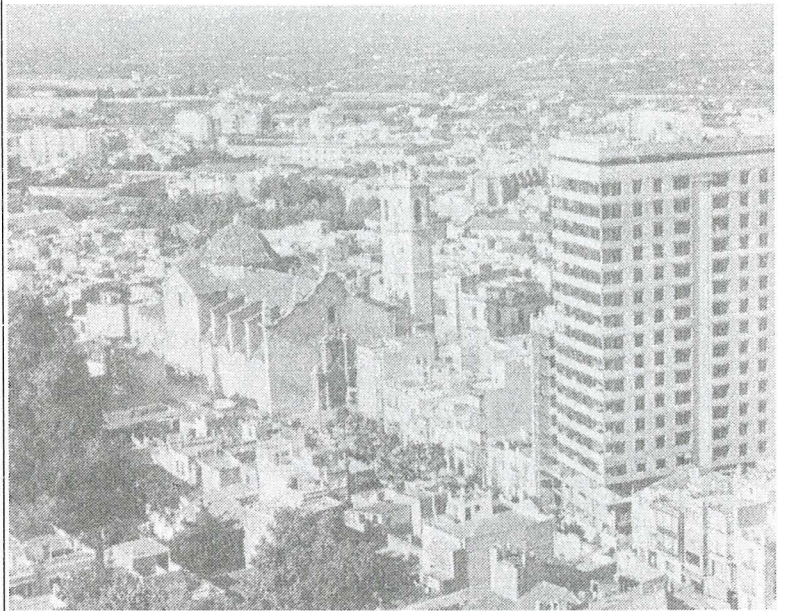

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 10 de novembre de 1995 • Núm. 12 • Any I • 100 ptes

El PRU representava
la modernització i
renovació urbana,
els seus milions no
pararan a Benicarló,
una llastima

pags 2 i 3

La renovació de Benicarló, un projecte sense una solució a la vista. Per a quan serà?

Els serveis socials municipals ens informen sobre l'acolliment familiar

pag 4

La Galeria d'Art *Le Nain*

ens obre les seues portes amb una nova exposició de pintura

pag 7

El Benicarló no acaba de tindre massa sort
encara que practique un bon futbol

pag 12

EL C.B. Benicarló continua perdent

Les xiques del Mobel Record milloren

el seu joc, però perdent al final

pag 13

SUMARI

✓ Local

P3. El PRU: Benicarló no podra modernitzar-se tant prompte

P.4. L'acolliment familiar

P.5. **Darrera la gatera:** Quines justificacions?

✓ Societat

P 6. **Hemeroteca**

P.7. Art a Benicarló: la Galeria Le Nain comença una altra exposició

P.8. **El Mussol:** Indis!

✓ Cultura

P9. Concert Coral a La Salle

P9 **La nostra cuina:** L'allioli

P.10. **Els dies gloriosos:** Les disputes

P.10. **Cartes de prop:** Una tarda de Sant Josep

P.11. Llibres: El descobriment de la mort

✓ Medi Ambient

P.11. **La nostra botànica**

P.11. Ecologia: vocabulari ambiental

✓ Esports

P.12. **De diumenge a Diumenge:** El Benicarló amb bon futbol però sense gols

P.12. **Off side:** Ells

P.13. **Basquet:** Els equips de casa

segueixen perdent

P.13. **La claca:** Pares, sofrits pares

P.14. **Coloms:** fi a la temporada

Amunt i avall: Espeleologia (I)

✓ Agenda i serveis

P.15. **El mots encreuats**

P.15. **Agenda i serveis**

✓ Última

P.16. **Ni creix ni meix**

"Ferreres Breto, Don Joaquin (2)"

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
Ismael Mateu
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer

Fotografia

Leyla Forés
Pilar Diago

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

El PRU, un altre tren que no para a Benicarló

Un cop més, s'ha perdut un tren que ens portava cap a una millora important per a Benicarló. Aquest tren d'alta velocitat s'anomenava PRU (Programa de Renovació Urbana). S'ha arribat tard, i ara haurem d'esperar una altra oportunitat per a fer el nostre viatge, tot i que ara tenim un govern municipal del mateix color que el de la Generalitat i amb una bona representació institucional a les Corts. Les causes poden ser diverses i possiblement vénen de molt lluny, però el cert és que han passat de llarg una bona quantitat de milions per millorar el centre urbà de Benicarló. S'han sentit massa excuses i només volem que no es deixen passar més oportunitats com aquesta i arribar a l'hora a l'estació.

No es tracta tant de buscar culpables sinó "soluciones", que al cap i a la fi, és el que ens importa a tots els ciutadans.

Cartes dels lectors

Sra Directora:

Vivo en una céntrica calle de nuestra ciudad, en el que podríamos llamar *Centro Histórico*, que algunos de nuestros vecinos sólo saben utilizar como cuarto de baño de sus animales de compañía. Parece ser que estas pequeñas calles, estrechas, poco transitadas por vehículos y personas son el lugar ideal para que estos animales hagan sus necesidades corporales, líquidas o sólidas, sin ser molestados. Pero en esas calles hay vecinos, y no estamos dispuestos a gastar parte de nuestro presupuesto familiar en lejías u horribles polvos amarillentos que sólo afean nuestras maltratadas fachadas. Un día esperé a que pasara el causante de mis "maldecaps" y le dije que controlara dónde orinaba su hermoso perrito, me hizo caso, su perro ya no se ha vuetto a mear ni cagar (perdón) bajo mi ventana, pero, ¡pobre esquina de enfrente!, ha pasado a ser su retrete preferido.

Todo esto se agrava si tenemos en cuenta que por estas calles el servicio de limpieza municipal es mínimo, por no decir nulo, y que algunos de estos residuos sólidos sólo desaparecen cuando decenas de suelas de zapatos se los llevan a sus casas.

M.A.

A Benicarló no se li atorgarà la declaració de Programa de Renovació Urbana (PRU)

REDACCIÓ

Segons ha manifestat en roda de premsa la UPV de Benicarló, a l'Ajuntament de la nostra ciutat no se li atorgarà la declaració de Programa de Renovació Urbana (PRU) que tenia sol·licitat.

L'Administració Autònoma ha decidit no seguir subvencionant aquests projectes de millores urbanes per falta de diners.

Per què no s'ha aprovat?

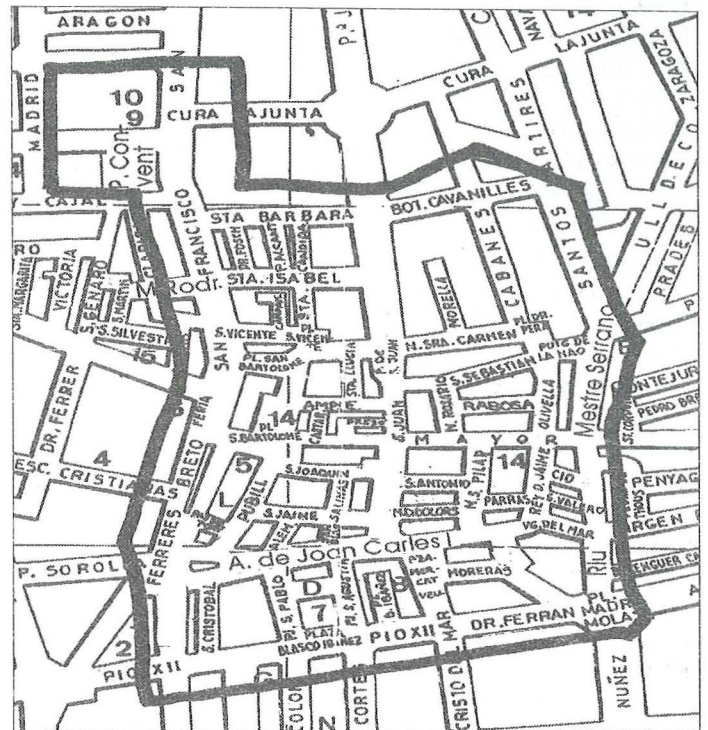
Ho diu ben clar un ORDRE de 10 d'octubre i ho ratifica el DECRET de 24 d'octubre del Conseller d'Obres Públiques: "A partir de l'entrada en vigor d'aquesta ordre no s'atorgaran declaracions de programes de renovació urbana". Fins i tot la Conselleria no podrà assumir els compromisos adquirits amb alguns del que avui estan aprovats.

Què haguera significat per a Benicarló?

En el cas de Benicarló s'hagueren rebut importants subvencions per fer diferent tipus d'actuacions:

- * Pavimentació i peatonalització de carreres i places cèntriques
- * Rehabilitació d'edificis públics, entre d'altres la teulada i les façanes del Convent de Sant Francesc, l'Antic Ajuntament, l'Edifici de la Presó per a convertir-lo en una dotació cultural, inclús obres en l'actual Ajuntament, la casa del marqués previ acord amb els propietaris, i també una ajuda per a l'Edifici Cultural de la Fundació Compte Fibla
- * Reordenació de la plaça del mercat i potenciació del seu caire comercial
- * Rehabilitació d'edificis privats inclosos dintre de la delimitació de l'àrea. Els particulars que l'hagueren sol·licitat hagueren rebut fins a un 40 % del cost de les obres de reparació de cobertes i façanes

En definitiva, haguera pogut significar al voltant de 180 milions de pessetes d'aportació a càrrec dels pressupostos de la Generalitat Valenciana.

Delimitació de la zona d'actuació del Programa de Renovació Urbana

Però què és el PRU?

És aquesta una iniciativa de la Conselleria d'Obres Públiques de l'any 1989, molt interessant i al que s'han acollit molts pobles. Avui dia disposen de PRUS gran quantitat de municipis, alguns de la nostra comarca. Aquest allau de sol·licituds ha fet que se sobrepassés la dotació pressupostària inicialment assignada.

Els PRUS consisteixen en una sèrie d'actuacions coordinades entre l'Administració Pública i els promotors privats que es projecten sobre una àrea del nucli de la ciutat amb l'objectiu de fer una millora integral de infraestructures, edificis dotacionals, així com propiciar la rehabilitació d'edificis privats.

GALERIA DE ARTE
LE NAIN

EXPOSICIÓN COLECTIVA DE PINTURA

11 de Noviembre a las 19:00 horas

José A. Fuster Beltran (Oleos)

Julio Guimerá (Acuarelas)

Avda. Catalunya ,43 Tel.470563

HORARIOS

Mañanas 11:30 - 13:30 h.
Tardes 17:30 - 20:30 h.

12580 BENICARLÓ

L'acolliment familiar: una bona decisió

M. JOSEP ARAYO

Durant els mesos de novembre i desembre es durà a terme una campanya informativa i de conscienciació sobre l'acolliment familiar. Aquesta campanya és una iniciativa dels Equips de Serveis Socials de Base dels Ajuntaments de Benicarló i de Vinaròs i de la Residència Comarcal "Baix Maestrat". Les responsables d'aquesta iniciativa, Teresa Octavio (Psicòloga de l'Equip Social de Base de Vinaròs), Gemma Redó (Directora de la Residència "Baix Maestrat") i Lucía Nieto (Educatora de l'Equip Social de Base de Benicarló) ens expliquen en la següent entrevista què és l'acolliment i què significa per als xiquets acollits i per a les famílies acollidores.

LA VEU: Què es pretén amb aquesta campanya i en què consisteix exactament?

RESPOSTA: Durant els mesos de novembre i desembre s'està fent la campanya de divulgació i captació de famílies acollidores. Per tal d'aconseguir-lo intentem que els mitjans de comunicació locals i comarcals es facen ressò d'aquest projecte, també estan programades tot un seguit de xerrades en entitats socials que siguin sensibles a aquesta problemàtica. El següent pas és fer les entrevistes corresponents amb les famílies que estiguen interessades en acollir un xiquet, se'ls farà un curs de formació i l'últim pas és ja l'acolliment, naturalment sempre assessorats per un dels nostres tècnics.

L.V.: Què és exactament l'acolliment familiar?

R.: L'acolliment familiar és un projecte

educatiu en què un menor es confia temporalment a una família que no és la seua. La finalitat de l'acollida és assegurar una família al xiquet que per diferents motius no pot continuar vivint temporalment amb els seus pares o familiars.

L.V.: Quina diferència hi ha entre una adopció i una acollida?

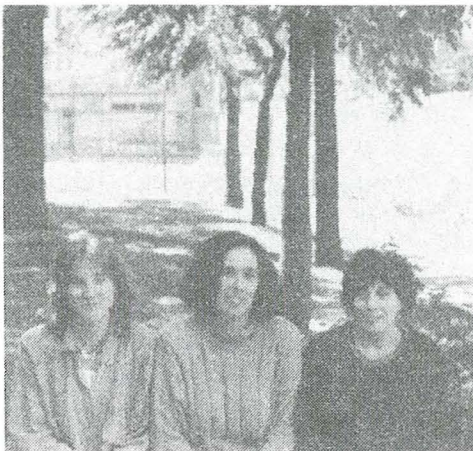
R.: Aquestes són dues coses molt diferents. Una adopció la realitza una família que vol tenir un xiquet o una xiqueta com a fill del nucli familiar i de manera definitiva. L'acolliment és temporal, consisteix en ajudar a un xiquet que no pot estar amb els seus pares, però, sobretot, s'ha de tindre molt clar que l'objectiu final desitjable és que el xiquet pugui tornar amb la seua família d'origen.

L.V.: Quines característiques ha de tindre una família que vulga ser acollidora?

R.: Principalment, la família acollidora ha de tindre ganes de ser-ho, açò és molt important, perquè cal ser conscients que suposarà un gran canvi per a tots els membres del nucli familiar. També cal que aquesta família tinga un mínim d'estabilitat i de disponibilitat de temps per a realitzar aquesta tasca.

L.V.: Aquesta és una experiència nova en els nostres pobles o ja existeixen famílies acollidores?

R.: Ara mateix ja hi ha dues famílies a Vinaròs i una a Benicarló que durant tot aquest any ja han treballat amb nosaltres. L'experiència ha estat molt positiva i això ens ha animat encara més a tirar endavant el projecte i fer-lo extensible a totes les famílies del poble que puguen estar interessades.

L.V.: Què significa l'acollida per al xiquet acollit i per a la família acollidora?

R.: Per al xiquet significa trobar una estabilitat i una normalitat en la seua vida. Conviure en un nucli familiar estructurat és important per al seu desenvolupament personal i emocional. Per a la família acollidora significa un enriquiment personal i el sentiment gratificant de saber-se solidaris amb els altres. Tot i els petits problemes que cal solucionar (els que es donen en qualsevol relació de convivència), per a les dues parts és sens dubte molt positiu.

L.V.: Què ha de fer una família que vol ser acollidora?

R.: Només cal que passe pels Serveis Socials de Base de l'Ajuntament. En el cas de Benicarló, pel Centre Social "La Farola" on els informarem i resoldrem tots els seus dubtes.

Ja ho saben, els esperen a LA FAROLA!

RESTAURANTE
EL CORTIJO

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLON)

crystal - 1, s.l.

Alumínios
Persianas
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

Botic FERPA

Colocación de: Cortinas a domicilio
• colchas • sábanas • manterlerias •
toallas • edredones

c/ Carme, 13 tel. (964) 47 15 63
12580 Benicarló

Auto Eduardo

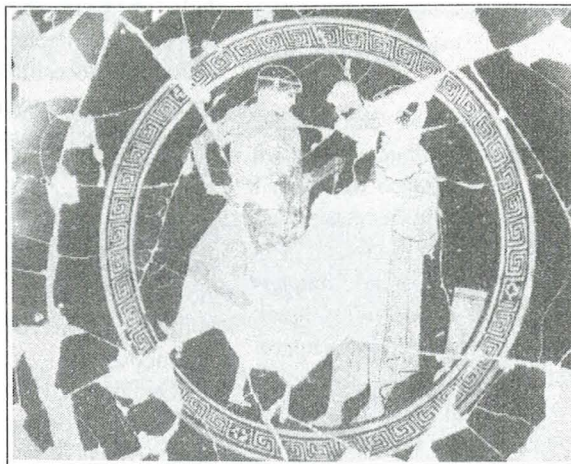
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

El Kylix del Poblat Ibèric del Puig de Benicarló una de les peces més valuoses del Patrimoni Històric-artístic de Benicarló es troba fora de la ciutat. El desert que en matèria de museus viu Benicarló únicament és comparable a la manca de sensibilitat que les autoritats culturals han tingut, almenys, al llarg dels últims anys.

Pot ser ja va sent hora de comptar amb un mínim de dotació museística a la nostra ciutat i fer un exercici de sentit cultural, i d'autoestima. La projecció i el coneixement de la memòria col·lectiva dels benicarandos a través dels objectes i del seu estudi hauria de ser una prioritat cultural, alhora que serviria d'atractiu per a propis i forans.

Si vols veure publicada la teua **Foto denúncia**, ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló*, c/ Sant Francesc, 95.

darrera la gatera

QUINES JUSTIFICACIONS ?

El propassat dijous 2 de novembre per casualitat vaig captar a les ondes hertzianes de la Radio Municipal les declaracions del sr. Juan Orero, responsable de l'empresa, entre d'altres, d'ASFIBE, on analitzava la problemàtica que hi té aquesta empresa arran de les protestes dels veïns i d'una pregunta formulada el passat ple ordinari de la ciutat pel PSOE.

Vaig quedar un poc bocabadat per les raons que el sr. Orero donava per tal de justificar l'existència i la continuïtat d'ASFIBE

Realment després d'escoltar-lo vaig quedar un poc bocabadat per les raons que el sr. Orero donava per tal de justificar l'existència i la continuïtat d'ASFIBE. Algunes d'aquestes raons són comprensibles, fins un cert punt, com els entrebancs posats, ara fa dos legislatures, per l'equip de govern municipal socialista per a facilitar la instal·lació d'aquesta fabrica de barques a la zona de la Mar Xica i la posterior autorització per a treballar a una nau de Fontcoberta a mig de la ciutat sense tindre en compte les seues característiques de nocivitat i perillositat; així com l'interès inicial, ara fa un any, per a traslladar ASFIBE a una nau de la Dupont adquirida per la família Orero; les mesures de control d'olors instal·lades arran de

les denúncies dels veïns a l'ajuntament, etc.

Però altres raonaments no eren gens comprensibles i justificables com per exemple de que per ser i sentir-se benicarlando calia acceptar de bon grat aquesta indústria i més quan donava més de 100 llocs de treball directes o indirectes; o bé que després de patir la ciutat el tancament de Fontcoberta, Dupont, Cidan,... calia mantenir ASFIBE com siga i acosta de qui fora; o fins i tot que aquesta indústria no era perillosa perquè allí treballaven molts dels seus familiars, etc.

El sr. Orero intentava raonar el funcionament d'ASFIBE comparant la nocivitat del treball en poliester amb al fum del tabac, l'olor a muntanya, etc

Però encara anava molt més lluny i intentava raonar el seu funcionament comparant la nocivitat del treball en poliester amb al fum del tabac, l'olor a muntanya, etc, i sobretot venia a dir que les queixes dels veïns eren injustificades perquè ASFIBE complia sempre totes les normes que els havia dictat l'ajuntament, és a dir que ells no obrien mai les finestres a l'estiu i que els olors del poliester que sortien per elles eren una invenció dels afectats, això sí, reconeixia que potser als veïns només els molestava el soroll d'aquest extractor d'aire que netejava el fort olor d'aquest material.

Amb aquestes declaracions només es vol justificar davant l'opinió pública, amb una certa cortina de fum, la realitat d'ASFIBE com una indústria nociva i perillosa instal·lada al mig de Benicarló

Amb aquestes declaracions només es vol justificar davant l'opinió pública, amb una certa cortina de fum, la realitat d'ASFIBE com una indústria nociva i perillosa instal·lada al mig de Benicarló, per això continua sent urgent i necessari el seu trasllat a un lloc més idoni fora del casc urbà i on poder seguir treballant sense cap problema tant a nivell de la salut dels seus treballadors com d'infraestructura mínima per a desenvolupar la seua carta de comandes.

Ara bé si això passa per l'autorització de la Generalitat per a facilitar el trasllat d'aquesta fàbrica de barques i vaixells dins el port de Benicarló, abans tots hauríem de dir la nostra, perquè potser pitjor el remei que la malaltia. I per a fer més mengívol aquesta opció mai de la vida es pot lligar-la amb el futur port esportiu de la ciutat.

XIMO BUENO

hemeroteca

- JOSÉ PALANQUES

Hace casi cinco años, que Benicarló espera el milagro del "pan i los peces". Hace casi cinco años, que la ciudad está a la expectativa esperando muchas soluciones o, lo que es igual, muchas obras y éstas no aparecen.

Se podría hablar de la avenida del Papa Luna, de la piscina cubierta, de la avenida de las Cortes Valencianas, de la finalización hasta la general 340 del "Camí Mallols", del Paseo Marítimo hasta la Caracola, de la Apertura Sur para enlazar con Vinaròs, de la apertura del Vial que conduce desde la avenida de Yecla a las pistas de atletismo, de la apertura hasta el mar de la calle Hernan Cortés, de la eliminación de alguna industria nociva en el corazón de la ciudad, de la habilitación y urbanización de la zona frente al Centro Municipal de la Salud, de la solución al problema de la calle frente a la Guardería Hirta, de la solución definitiva de la Emisora Municipal (se ha perdido un tiempo de oro), de los semáforos en el cruce del camino del Cementerio, la Urbanización Compte-Fiibla, el estado calamitoso del puerto, y así, se podrían citar, muchísimas de las obras que se han podido comenzar o hacer para cambiarle la fisionomía a la ciudad.

Pues de todo eso, no se ha dado un paso al frente con energía, con decisión, con la ineludible necesidad de dejar sentadas unas bases que hagan que Benicarló suene en el ámbito regional y más que nada provincial, para dejar de estar dormido en los laureles, en definitiva salir del ostracismo y del pasotismo, en el que se halla inmerso hace ya cerca de cinco años.

¿Qué espera Benicarló para decidirse a poner en marcha todas estas realizaciones y otras que ahora no se acercan a nuestra mente para recordarlas?

¿Qué esperamos para levantar el pueblo desde los pilares del ostracismo donde se encuentra para proyectarlo con fuerza hacia el infinito?

Dirán, y eso es cierto, que se han hecho unas reformas, que se han adecuado plazoletas (paseo Ferreres Bretó), plaza del Mercat Vell, Playeta del Morrongo, però que han quedado otras con los proyectos en el aire: (plaza Madre Molas), continuación de la Segunda Fase del Paseo de Febrer Soliano, jardines del final del citado paseo de la estación, etc...

Pensamos, que Benicarló está dormido, aletargado, sin iniciativas

Pensamos, que Benicarló está dormido, aletargado, sin

iniciativas de grandeza, que son las que hacen válidos y grandes a los pueblos y a quienes les gobiernan. Hace falta iniciativa, hace falta valentía y hace falta, si es que así se consiguen las cosas, endeudarse a niveles estatales para hacer realidad la grandeza de los pueblos.

Cuando todos pensábamos que mayo de 1995 nos hubiese llevado el cambio, ha resultado que siguen pasando los meses, y siguen lloviendo las promesas de... no hacer nada

Ahora Benicarló aparece muerto, o casi muerto; con las industrias tambaleantes, con escasas iniciativas y con frenos que ponen el stop a múltiples preguntas que se hacen todos. Ha tenido que morir todo o casi todo, para que se encendiese la luz roja de la alerta, y es ahora, y no antes, cuando otra industria está tambaleante, cuando se despiertan con las posibles ayudas, cuando antes, ya dejaron que que muriesen otras de prestigio y de grandeza que habían aupado a Benicarló a altas cuotas de mercado.

No nos agrada el pasotismo con el que se cogen las cosas en Benicarló. Mientras las cosas andan, nadie se preocu-

pa de saber el porqué y cómo andan. Mientras haya alguien capaz de hacer las cosas, sin exigir nada a cambio, les parece que eso es lo normal cuando lo que hace es entorpecer el futuro.

No nos agrada el pasotismo con el que se cogen las cosas en Benicarló

Cuando todos pensábamos que mayo de 1995 nos hubiese llevado el cambio, ha resultado que siguen pasando los meses, y siguen lloviendo las promesas de... no hacer nada; ya que no se comprende de otra forma, el que las máquinas no se hayan puesto ya a trabajar en cualquiera de esos lugares que mencionamos al inicio de esta opinión y que por supuesto le hubiesen dado a la panorámica local otra configuración, otro cariz. Millones de presupuesto en los Ayuntamientos, conducen en millones de dudas. Y eso, es muy mala cosa para un Benicarló que se está quedando en pañales o mejor dicho con el "culo al aire".

(Publicat a Castellón Diario el 3-11-95)

LA MILLOR INFORMACIÓ • EL MILLOR MAGAZINE • LA MILLOR MÚSICA

MAESTRAT 106.2 F. M.

Una nova proposta de la Galeria d'art "Le Nain": aquarel·les de Julio Guimerà i olis de José A. Fuster

El proper dissabte dia 11 s'inaugura a Benicarló una mostra de pintura organitzada per la recentment estrenada galeria d'art "La Nain". Aquest cop podem apreciar l'obra de dos artistes amb un denominador comú: l'interès per la natura, la seua observació i captació per a ofrenar-la a l'espectador sense més pretensió que el treball ben fet.

Tot i que el punt de partida és comú per als dos pintors, de llarga trajectòria autodidacta,

la tècnica emprada ens porta a dos móns completament diferents. A través de l'aquarel·la, el vinarossenc Julio Guimerà ens transmet un missatge basat en els efectes lumínics que conté el color del paisatge de les nostres terres, de la familiaritat dels carrers de pobles veïns, i de la placidesa de les aigües dels ports. Dominador d'una difícil tècnica també domina la temàtica: com diu F. González Cirer "...todo viene explicado en un manchado seguro... donde atmósferas y volúmenes, tonalidades y

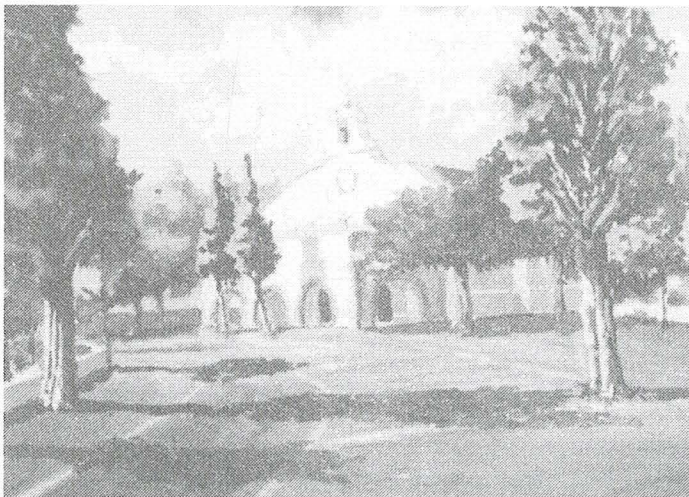

matizaciones, obedecen a elección más que hallazgo de pronto".

La pintura a l'oli de José A. Fuster Beltran ens rep amb una tècnica impressionista molt elaborada. S'entreveu dins d'aquest conjunt d'obres mostrades pel pintor d'Alcanar, una clara evolució en una direcció més vital i pot ser més agosarada, que culmina en l'impactant cromatisme dels seus darrers paisatges marins. Val la pena recordar el

que ha dit d'ell Narcís Galià, mestre de Fuster i de tota una generació sorgida de la Facultat de Belles Arts de Barcelona: "Josep és d'aquesta classe d'artistes que es dediquen a l'art amb el principal objectiu de gaudir del plaer que els proporciona la seva tasca i la satisfacció d'aconseguir una superació constant en un camí sincer".

ANNA PUJOL

Regio Cinema de Benicarló

Del 10 al 13 de Novembre

• *Una historia del
Bronx*

Servei de neteja de textils i pells.

TINTORERIA

BENISEC®

Carrer de Cristóbal Colón, 15

tfon. 46 20 19

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

INDIS!

En les seues volades pel terme municipal de Benicarló, aquest mussol de vegades ha tingut la sensació de ser-hi dins d'una pel·lícula de l'Oest americà, on els sempre "roïns" indis fan una darrera altra foguera i a través del seu fum comuniquen als seus companys les ordres d'atac contra els "bons" del setè de cavalleria.

Això, tret d'algun diumenge esporàdic, la resta de dies de la setmana mires des d'on mires: Corral del Petiquillo, Basseta del Bovalar, El Puig, la costa, l'estació... sempre es pot veure que en algun lloc del terme hi ha una o més d'una columna de fum, unes de color blanc i altres de color negre, però en definitiva residus sòlids que

molesten als humans i que opten com la forma més ràpida d'acabar amb ells és a través del foc purificador de la foguera.

Les indústries del moble cremen els seus sobrants de fustes, aglomerats, etc, sense cap control

El mussol ha observat com totes les indústries del moble de la zona cremen els seus sobrants de fustes, aglomerats, laques, plàstics, etc, en unes condicions totalment precàries i sense cap control dels seus fums i cendres; així totes amb un clot, tres parets i una tela metàl·lica hi tenen nits i dies encesa una foguera gens respectuosa amb el medi ambient.

D'altres personatges més llestos utilitzen els abocadors

il·legals del terme per tal d'anar cremant els seus excedents de residus; així hi podem trobar humans civilitzats que cremen pneumàtics i olis, restes de jardins i camps, matalassos i armaris, cadires i taules, cartons i papers... sense cap mirament ni temor a les prohibicions dictades per ajuntaments, Confederació del Xúquer, Govern Civil, etc; i això que el Seprona ho intenta controlar una mica.

Tampoc l'Ajuntament es lliura totalment d'aquesta pràctica innoble, ja que de no ser-hi responsable dels incendis al seu abocador de residus sòlids urbans de la carretera de Càlig, no fa un control més estricte dels possibles piròmans del seu abocador.

Està clar que si el terme de Benicarló vol ser respectuós amb la Naturalesa i vol evitar les contaminacions atmosfèri-

ques produïdes per aquestes fogates, cal que tots s'esforcen per tal d'eliminar els materials sobrants per mitjà del seu reciclatge, ja que si nó, més prompte o més tard aquests fums incontrolables i nocius, no només embrutaran de cendra les sènies del seu costat sinó que també podran produir malalties a les persones que els respiren i que no es curaran amb una simple "aspirina".

Al mussol només li queda l'esperança que amb l'entrada en funcionament de l'abocador mancomunat, així com d'empreses per al reciclatge dels residus industrials, aquesta pràctica desaparega totalment dels costums dels habitants del Maestrat.

La Veu de Benicarló El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestral o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTA _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199

CONCERT CORAL INTERGENERACIONAL A LA SALLE

El passat dissabte dia 4, l'Associació d'Antics Alumnes, organitzadors dels actes commemoratius del 25é aniversari de "Hogar La Salle" varen tenir la brillant idea de reunir en un mateix escenari a tres corals de Benicarló: la Coral "Gent gran" del Club de la Tercera Edat de Benicarló, la Coral Juvenil "Kylix" i la Coral Polifònica Benicarlanda.

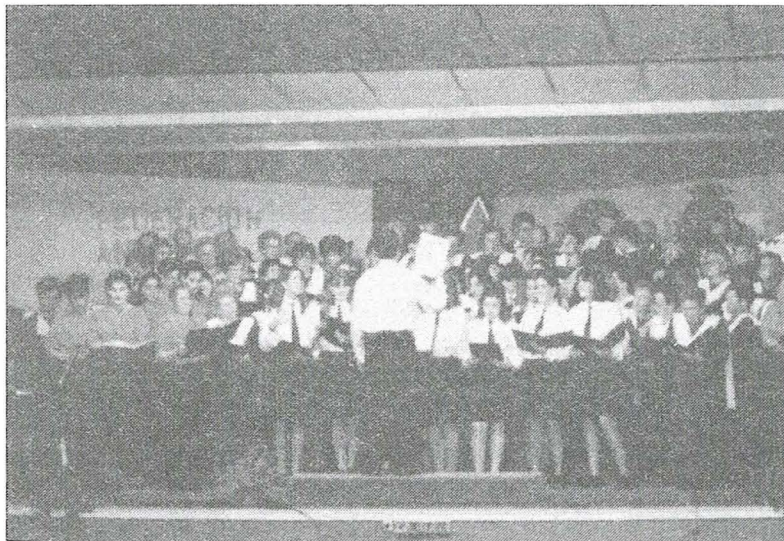
Va encetar l'actuació la coral "Gent Gran", més de 60 cantaires dirigits per Froilán Galindo Castell

Va encetar l'actuació la coral "Gent Gran", més de 60 cantaires dirigits per Froilán Galindo Castell

que interpretaren un ampli repertori de música popular i de sarsuela, on destacaren els solistes Ricardo Serrano i Mre Teresa Sorlí que provocaren una sincera ovació del públic assistent.

Els joves de la coral Kylix sota la direcció de Lluís Vallés i Grau varen oferir un parell de peces amb les que ens van demostrar un cop més estar en una línia de millora tècnica fruit de seriositat i constància del treball d'aquesta agrupació.

Finalment l'actuació de la Coral Polifònica Benicarlanda, dirigida per en Josep Vicent Arnau Tomàs, va sintonitzar plenament amb el públic que omplia de gom a gom la Sala d'Actes del Col·legi La Salle i, que juntament amb les tres corals participants, va interpretar els Himnes d'aquesta institució i que van servir de cloenda de l'emotiva trobada.

lo racó del coc la cuina de casa

LO MANEASSER MAJOR

L'ALLIOLI

L'allioli és de tots els espais mediterranis. La cultura de l'olivera manté una autoritat suprema sobre aquesta salsa que ens identifica. Tant prompte acompanya peix com carn i això el fa generós i cordial a qualsevol taula. Malgrat això la seua generalització ha anat reduint-se, ja siga per les modes dietètiques actuals (que prioritzen el dessabor sobre la contundència de certs elements), ja siga per l'economia domèstica tan avessada a restringir despeses elevades (i l'oli d'oliva es va convertint en privilegi de pocs).

La maionesa la qual no es més (encara que algú ho pugua dubtar) que una variant per a paladars "europeistes refinats" poc avessats als atreviments de l'all i enemics de les dietes d'aquestes latituds.

Per arribar a bon port en aquesta sincera elaboració xafarem les dents d'all que creguem oportunes en un morter de marbre o terrissa amb un polsim de sal i en farem una pasteta fina a la que ens caldrà anar afegir un fil d'oli fins aconseguir la quantitat ideal. Per al menys pacienciosos recomano, de mal grat, ajudar-se amb un rovell d'ou que li donarà a l'allioli un color i textura diferents a l'original. Si per una molt probable casualitat no aconseguireu lligar la salsa més us val que torneu a començar de vell nou sense intentar aprofitar-ne ni gens ni mica de l'intent frustrat.

Arribats a aquest punt no podem evitar parlar, perquè molts hi estem pensant, de la maionesa la qual no es més (encara que algú ho pugua dubtar) que una variant per a paladars "europeistes refinats" poc avessats als atreviments de l'all i enemics de les dietes d'aquestes latituds. Valga aquest incís per a deixar les coses al seu lloc. **Nosaltres a la nostra i bon profit.**

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwichs
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

Bar restaurante Berná

Dr. Ferran, 7

Passeig Marítim, 104
Tel. y fax (964) 46 19 18
12580 Benicarló

els dies gloriosos

Les disputes

La història ens la conta Juan Ruiz, el cèlebre Arxiprest d'Hita. Resulta ser que els romans no tenien lleis i van anar a demanar-les als grecs, aquests els van dir que no les podrien entendre perquè eren poc savis, però que si les volien podien els seus savis tenir una disputa amb els d'ells, i així van acordar de fer la disputa amb senyes per millor entendre's. Els romans van triar un home neci, i els grecs un home savi.

Després de mantenir una conversa per mig de senyes, el savi grec va dir que els romans mereixien les seues lleis car: *"Yo dixé que es un Dios; el romano dixo que era uno en tres personas, e tal seña fezeria. Yo dixé que era todo a la su voluntad; respondió que en su poder tenía el mundo, e diz verdad. Desde vi que entendíen e creyén la Trinidad entendí que merecían de leyes çertenedad."*

La història es repeteix, tal qual, avui en dia en les moltes reunions a les quals ens veiem obligats a assistir.

Per la seua banda l'home neci va interpretar el següent: *"Díxome que con su dedo que me quebrantaria el ojo; d'esto ove grand pesar e tomé grand enojo, respondile con saña, con ira e con cordojo que yo le quebrantaría ante todas las gentes con dos dedos los ojos, con el pulgar los dientes; díxome luego após esto que le parase mientes, que me daría grand palmada en los oídos retinientes. Yo le respondí que.l daría a él una tal puñada, que en tiempo de su vida nunca la vies vengada; desde vio que la pelea tenía mal aparejada, dexóse de amenazar do non gelo preçian nada."* La història es repeteix, tal qual, avui en dia en les moltes reunions a les quals ens veiem obligats a assistir.

JOSEP M. SAN ABDON

Anuncia't

Aquest mòdul de publicitat arriba més lluny amb el mínim preu

Sols val
400 pts

CARTES DE PROP

↳ JOSEP IGUAL

Una tarda de Sant Josep

Porten raó de sant els savis de l'art de Cúchares, el nostre "Bos taurus ibéricus" procedeix de l'uro salvatge que s'ha conservat pur en el toro de lídia i en les races bovines de les estepes del sud de Rússia i de les planures del nord d'Alemanya. Un gravat servat del segle XVII ho certifica quasi definitivament.

Tothom ha jugat al toro més o menys pes carrers meridionals i jo no sóc l'excepció.

Tothom ha jugat al toro més o menys pes carrers meridionals i jo no sóc l'excepció.

No fa gaires anys em va entrar insospitadament una curiositat intel·lectual per endinsar-me en els misteris -fondos i embolicats- del món de la lídia de braus. Calia cercar de primera mà la veritat d'un ritual farcit de mites i polèmiques distorsionades. Vaig empassar-me la bibliografia més adient i vaig acudir en qualitat de periodista o de simple afeccionat als coliseus més propers. No vull convèncer a ningú, però en aquella aspra meditació que jugava amb la mort hi havia més d'una íntima veritat irrefutable. Em vaig endinsar amb rigor en un món singular i hermètic, vaig aprendre que el toreig conforma una manera d'entendre la vida irrepètible.

Va ser en una tarda de toros local, que vaig conèixer el matador Juan Villanueva, que prenia l'alternativa en una tarda de sant Josep.

Va ser en una tarda de toros local, que vaig conèixer el matador Juan Villanueva, que prenia l'alternativa en una tarda de sant Josep. Aquell xicot em va impressionar. És complicat trobar-se en el món de la tauromàquia una sensibilitat i una raó intel·lectuals més refinades que la d'aquell jove que em parlava en accent francès. Vaig tornar a sentir una encaixada de torero, que és una experiència colpidora, ja que els "trastos" de lidiar als urons menors, fan cedir l'os del dit gros fins a quadrar el palmell i engrandir-lo. Abans de fer el seu "paseillo" de bateig, em va fer unes reflexions sobre el seu ofici d'una plasticitat i transcendència memorables; tota una filosofia de la vida i de la mort. Em van impactar aquelles paraules precises amb un calfred de serena emoció. Aquell home, amb una cultura amplíssima posada al servei de la seua vocació, em va impressionar. Una estona després, rebregava amb elegància i art amb el seu destí i vam gaudir d'uns traços esborronadors; això va ser una tarda de sant Josep, amb miracle inclòs.

Llibres

El descobriment de la mort

Manuel Joan i Arinyó, *Na Desconeguda, Ajuntament de Catarroja, Catarroja, 1994*

Amb "Na Desconeguda", Manuel Joan i Arinyó, va guanyar el Premi de Narrativa "Benvingut Oliver" de Catarroja -1993.

"Na Desconeguda" narra la història dels esdeveniments ocorreguts a un xiquet entre els seus 9-11 anys, en l'imaginari poble de "Ribera del Riu" entre 1965-1967, narrat en primera persona al cap dels anys.

Tot i que la història té com a protagonista al petit Manel, podríem parlar d'una novel·la coral, on desfilen infinitat de personatges, des dels carregats de bondat i tendresa a uns altres ben esperpèntics. Tot aquest món és vist pels ulls del xiquet, que comença a descobrir i comprendre el món dels adults i a jutjar-lo i a sentir les seues simpaties i antipaties.

Pel llibre desfila tot el món d'un poble valencià de fa trenta anys, l'escola, el futbol, els jocs de carrer, les processons, l'arribada dels primers turistes, el cinema i la televisió de l'època, el despertar del sexe...i això és que el li dona valor al llibre, que aquest retaule situat en un petit indret geogràfic abraça les vivències de tota una generació i d'un país.

Com hem dit abans el llibre és narrat des del present, la qual cosa és aprofitada per l'autor per a afegir comentaris irònics i referències a l'actualitat, amb la qual cosa augmenta els trets humorístics sempre presents en el llibre, si bé moltes vegades podríem parlar d'un humor una mica agredolç. Aquesta presència constant de l'humor fa que l'últim capítol, per contrast, resulte dur com un cop de martell, ja que ens narra la mort del pare, el descobriment de "na desconeguda", en un final dolorós però ple de tendresa.

"Na desconeguda" és un llibre en el que ens podem sentir identificats els qui som de la mateixa generació de l'autor, però és abans de res un llibre ben escrit i de forma amena, que està sens dubte entre el millor que ha fet fins ara el seu autor.

JOSEP M. SAN ABDON

la nostra botànica

Xiprer, (*Cupressus sempervirens*)

Alt i dret, de branques acostades al tronc i de capçada estretament fusiforme. Fulles molt menudes, atapeïdes entre elles, d'un verd negrós. Llavors protegides per un revestiment d'esquames dures, al conjunt del qual forma una mena de pinya arrodonida. Florida: març i abril. És cultivat com a arbre ornamental i funerari; símbol d'hospitalitat.

Plantat fent rengleres denses, és emprat per a protegir els camps de les fortes ventades de tramuntana i de mestral.

Plantat fent rengleres denses, és emprat per a protegir els camps de les fortes ventades de tramuntana i de mestral. La fusta molt dura i resistent és considerada inatacable pels corcs. Originari de Grècia, Turquia i Pèrsia.

Vocabulari ambiental

nova secció

El tractament de les qüestions relacionades amb el medi ha provocat l'aparició de paraules i expressions que, tot i sent cada colp d'us més freqüent, això no implica que siguent del tot enteses. Començarem pel principi.

MEDI AMBIENT

Encara que aquestes paraules apareguen generalment juntes, la nostra llengua només necessita del primer per a definir tot allò que envolta l'home, és a dir les condicions ambientals que li permeten sobreviure, i fer-ho d'una manera determinada.

Aquestes condicions o circumstàncies poden procedir del seu entorn natural, llavors parlarem de medi ambient natural, o bé del seu entorn humà, en aquest cas parlarem de medi ambient social.

ALVAR ANYÓ

Influències del clima en el medi rural.

El règim de pluges en les nostres comarques és molt irregular. Descomptant els mesos de setembre, octubre i novembre, que són els mesos de les fortes pluges, la mitjana està en un poc més de trenta litres per metre quadrat mensuals, mentre que en els mesos que hem esmentat la mitjana sobrepasa els 60 litres per metre quadrat, i en octubre sobrepasa els 90.

La irregularitat s'accentua si tenim en compte que les pluges dels mesos més humits es produeixen en uns pocs dies quan es formen les grans tempestes de la tardor. Són les pluges que fan baixar el riu i de quan en quan fan sortir els ullals.

Les aigües tant fortes de la tardor no es poden aprofitar massa ja que per la pròpia intensitat no poden ser absorbides per la terra i baixen quasi totes per les rambles.

Les aigües tant fortes de la tardor no es poden aprofitar massa ja que per la pròpia intensitat no poden ser absorbides per la terra i baixen quasi totes per les rambles. Així, doncs, l'aigua és un bé escàs que s'ha d'emmagatzemar. Aquest fet comporta unes construccions típiques, com els cocós, cisternes i aljubs, que no trobem en altres zones.

Altres construccions que responen a les fortes pluges són els marges. Les muntanyes de les nostres comarques estan escalonades formant els bancals per a nivellar la terra per als cultius, cosa comú a moltes zones, però la diferència està en que ací aquests escalons estan reforçats amb una construccions de pedra en sec que són els marges que no es troben en altres llocs. Si no estigueren els marges seria impossible frenar l'erosió dels bancals ja que les fortes aigües de la tardor s'endurien tota la terra. Tot i això, de vegades els marges no poden suportar la força de l'aigua i cedeixen produint les solsidés.

TONYO FIBLA

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Teniu al vostre abast, els llibres de lectura
recomanats pels instituts de BUP i FP,
ara també consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

La veu
el setmanari sense afonies

de diumenge a diumenge

El Benicarló posa el bon futbol i els rivals, els gols

Tot i haver perdut els dos darrers partits, tot i l'exagerada derrota a casa contra el Borriana (1 - 3), tot i tenir una plantilla despoblada... el sofert soci del Benicarló té encara justificats motius per a somniar.

Aquesta darrera jornada el nostre equip va exhibir un futbol preciosista, vibrant i virtuós durant la primera part (observarà el lector -o lectors, véa a saber!- que aquesta secció està adquirint l'absolut i incontenible vocabulari de la premsa esportiva provincial). S'hagueren pogut materialitzar, pel cap baix, quatre ocasions clamoroses, quatre. El Borriana només va xutar una vegada, una, entre els tres pals i no cal dir que va ser per a aconseguir el seu primer gol.

A la segona part el Benicarló va tornar a acorralar els de la Plana i fins i tot Maza va empatar amb un espectacular gol de falta directa. A partir d'ahí, dos contratacs forasters, un penal a favor que no va xiular l'àrbitre i ...es va acabar la vesprada. Per cert, amb el Borriana van viatjar un bon nombre de seguidors, i no puc estar-me'n de descriure'ls-en un que semblava tret d'un llibre de tòpics dolent, amb el seu mostatxo d'Antonio Tejero Molina, l'agraït estómac d'un Gonsales Lisondo qualsevol, l'escàs cabell pentinat com Iñaki Anasagasti i, sobretot sobretot, amb un escandalós clauer penjat de la butxaca dreta del seus pantalons reproduint la figura daurada d'un porc. Completament cert.

la Junta Directiva està buscant desesperadament un porter i un davanter centre que, segons "fonts ben informades", podria ser el veteraníssim ex-jugador del València i Castelló Pedro Alcañiz.

I demà una nova ocasió per a pujar llocs a la classificació. A les quatre de la vesprada, al Municipal, es rebrà la visita de l'Albuixec, en altres temps un dels punters del grup però que enguany va arrossegant-se miserablement per la cua de la taula. Caldrà destacar les reaparicions del sancionat León i del lesionat Josemi -que contra el Borriana van estar molt ben suplerts per Gasulla i Johan Vasconcellos- i l'absència de Paquito que va patir una forta entrada al darrer partit. S'haurà d'anar amb compte amb l'excessiu amuntegament de targetes ja que Eloi, Santi i Castro es troben a una de l'expulsió. Davant aquest panorama la Junta Directiva està buscant desesperadament un porter i un davanter centre que, segons "fonts ben informades", podria ser el veteraníssim ex-jugador del València i Castelló Pedro Alcañiz.

Acabarem amb una curiositat que ben segur haurà passat desapercebuda: el Benicarló està tan sols a dos punts del segon classificat.

MORERA FALCÓ

en off side

ELLS

ELS partits del Benicarló gaudeixen de dos complements que pocs equips de la mateixa categoria deuen tenir tan ben muntats: una publicació que s'entrega a l'entrada de Municipal, i un equip de megafonia que més d'un se'l voldria emportar cap a casa. Del primer només diré que es pot utilitzar com a passatemps si el matx és avorrit. Per exemple: "endivinar el significat del segon paràgraf de la tercera pàgina" o "interpretar per què la preposició *hasta* apareix sense la *h*, és una possible traïció del subconscient?"

Trobem però a faltar frases tan gloriores i lligades al futbol local com "kasnaranja kaslimón para el deportista son la solución", "Casa XXX, la firma que prestigia lo que vende" o "Benicarló tiene playa, mar y sol y un equipo en tercera división"

El segon mereix un petit comentari. Després d'uns anys d'autèntic relax per als nostres oïts, fa un parell de temporades que se'ns castiguen les orelles amb tot un seguit de músiques i publicitats dignes dels més exquisits torturadors de la Inquisició. Els eslògans, amb un esquema que es repeteix desesperadament (marca comercial - frase d'impacte - marca comercial - frase d'impacte - marca comercial) semblen dissenyats per alguna mà sinistra amb la finalitat última d'enfonsar el comerç i la indústria locals. Trobem però a faltar frases tan gloriores i lligades al futbol local com "kasnaranja kaslimón para el deportista son la solución", "Casa XXX, la firma que prestigia lo que vende" o "Benicarló tiene playa, mar y sol y un equipo en tercera división". No obstant això he de reconèixer que la megafonia té una gran utilitat: em puc assabentar del número que ha sortit a la rifa del pernil sense moure'm del seient, i qui ha estat el canalla que se l'emportarà cap a casa per a menjar-se'l.

POKER DE ASES

més ràdio
EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

bàsquet

El C.B. Benicarló torna a perdre

J. M. CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: 6a jornada
Equips: C.B. Benicarló - Materol Nou Bàsquet
Resultat: 54 - 65

Anotadors per part del C.B. Benicarló: Manolo (7), Juanjo (-), Andrés (12), Jorge (4), Fede (13), Javi Palazón (8), Dani (2), Javi Roca(4), Salva (-), Luis David (4)

Una altra vegada el C. B. Benicarló no va poder traure un resultat positiu, ja que l'equip del Materol Nou Bàsquet li va saber jugar molt bé al nostre equip i va aconseguir emportar-se la victòria cap a Ontinyent. Això fa que el C. B. Benicarló comence a trobar-se en una situació molt delicada en la taula, que ja comença a ser preocupant.

Parlant del partit, podríem dir que des d'un principi l'equip visitant ja va començar a anar per davant del marcador, guardant un avantatge de 8 o 9 punts. Això va succeir durant tot el partit, i al nostre equip no va saber acursar aquesta diferència en cap moment del partit, cosa que li va portar a sofrir aquesta nova derrota. Tot açò va ser degut a molts

errors, com el baix percentatge en tirs lliures, errades baix la cistella, i el nombre elevat de personals que van realitzar, que els va portar a acabar el partit amb 4 jugadors.

L'equip de Juan i Carlos ja haurà de posar-se a treballar de valent, perquè si no la situació es complicaria més, ja no podem parlar d'un equip que lluita per l'ascens, sinó d'un equip que lluitarà pel descens

Ara l'equip de Juan i Carlos ja haurà de posar-se a treballar de valent, perquè si no la situació es complicaria més, ja no podem parlar d'un equip que lluita per l'ascens, sinó d'un equip que lluitarà pel descens. El compromís que tindran contra el C. B. Sedavi no és fàcil, ja que qualsevol partit fora de casa és complicat, però s'haurà de lluitar per aqueixa victòria tant important que donaria un respir a tot el Club.

El Mobil Record mejora su juego pero sigue perdiendo

Antonio Sánchez

Ficha técnica: 6ª jornada 1ª B Nacional Femenina
Equipos: A.E. L'Hospitalet -C.B. Mobil Record Benicarló
Resultado: 60 - 55

A.E. L'Hospitalet: Bueno (2), Serrano (10), Dorado (6), Bonich (2), Montagut (17), Sánchez (4), Torre (10), Mínguez, Olmedo, Lopera, Rodríguez

C.B. Mobil Record Benicarló: Mar (2), Ana (22), Carme (4), Pepita (7), Mónica (6), Esther ,Celia, Raquel, Núria (10), Inés (4).

El Mobil Record se desplazaba a L'Hospitalet con más caras largas que sonrientes, con preocupación en todos pero a al vez con ganas de jugar bien y ganar, y sin entrenador titular pero con un hombre de la casa al frente, Pepe Arán.

El inicio del partido del Benicarló hacia suponer lo peor. La jugadoras no se entendían y la defensa no se ajustaba lo suficiente, lo que hizo que L'Hospitalet cogiera muy pronto una ventaja que fue de incluso 14 puntos. Entonces las benicarlandas empezaron a meterse en el partido, empezaron a darle intensidad a su defensa, y en ataque les salían bastante bien las cosas, lo que conseguía rebajar la diferencia en el marcador llegando al descanso con 8 puntos por debajo (30- 22).

La salida del Mobil Record en la segunda parte fue fulgurante. No se daba una pelota por perdida, se defendía al límite, lo que con-

seguía numerosas pérdidas de balón por parte de l'Hospitalet y en ataque se encontraban posiciones de tiro cómodas que aunque no se aprovecharon del todo, si fueron suficientes para conseguir empatar el partido a falta de cuatro minutos para la conclusión.

A partir de ahí el buen hacer de L'Hospitalet, su mayor tranquilidad, su mayor acierto en los tiros libres en momentos importantes y alguna que otra precipitación del Benicarló decantaron el partido a favor de las locales que consiguieron ganar por cinco puntos (60 - 55).

El Mobil Record parece que empieza a salir poco a poco del infierno en el que estaba inmerso, no quiero decir con esto que toda la culpa de lo que sucedía fuera del, hasta la semana pasada, entrenador, pues también tienen su granito de culpa las jugadoras, e incluso la junta directiva, pero en este último partido se ha visto un cambio para bien a todos los niveles, que da pie a creer de nuevo en el equipo y en sus posibilidades de salvación, aunque tendrá que luchar muy mucho para conseguir su primera victoria. Mención especial se merecen los seguidores que a pesar de lo incómodo y a veces madrugadores desplazamientos, no faltan a su cita y viajan con el equipo animándolo en todo momento y en cualquier circunstancia.

la claca

Pares, sofrits pares

ALEX GOZALBO I BELTRAN
 Les planes del dominical i la selecció musical que ofereix la ràdio el diumenge són dues de les solucions més populars per evadir-se del dur esforç realitzat durant la setmana per no perdre la feina. L'olor a dinar de diumenge, en les seves múltiples possibilitats (paella, fideuà o, fins i tot, canelons), serena la casa. Algú entra a l'habitatge però, tot i que ve cridant, no se li entén res. És el fill. Sorprén, ja que en aquests

moments a molts se'ls oblida la seva existència. El noi informa que uns pares no s'han presentat a la cita i per tant els necessiten per portar-los a jugar a no sé què, no sé on.

El pare, o la mare, accedeix amb el regust amarg de perdre tot el diumenge per contentar el fill. Molts quilòmetres després i un cop oblidat el desastrós partit els espera el microones per recalentar el menjar, que no els ànims. La migdiada sembla obligada i merescuda. Tan sols un petit passeig abans de sopar.

La repetició dels gols del seu equip poden ajudar a disfressar un dia que, tot i presentar-se amb entusiasme, finalitza de forma similar al de fa quinze dies o al que es produirà dins de dues setmanes.

Els nois no valoren mai aquesta dura tasca i pot ser açò és allò que més empenya al personal. Els pares, un cop al llit, mentre senten (sense escoltar-lo) a De la Morena, confien que, tal volta, el cap de setmana vinent serà diferent o, almenys, que el cap de la fàbrica els tracte millor demà. No els ho digueu, però tot serà igual.

L'estaca

Els arbitres. Imprescindibles però impopulars. Mai ignorats i sempre protestats. El passat diumenge la van armar a Castelló, sent l'equip juvenil de bàsquet el perjudicat. Qui serà el pròxim? Esperem i no desesperem.

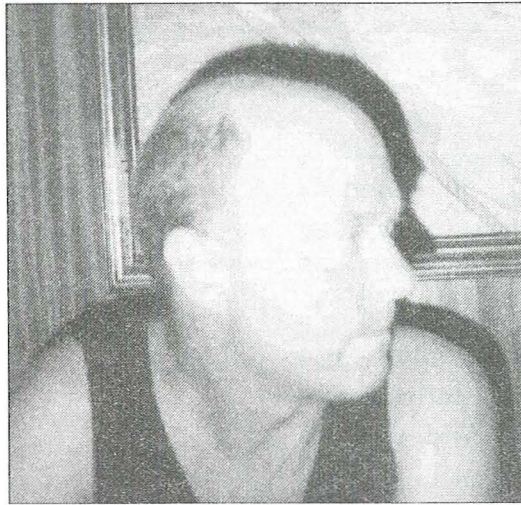
colombòfila

Finalitza la temporada colombòfila en la comarca

La temporada colombòfila quedà finalitzada en l'acte d'entrega de premis que es celebrà en l' Hotel Peñíscola Palace en què a més a més de molts colombòfils assistiren el President de la Federació Valenciana de Colombòfila, Sr. Baselga, l'Alcalde de Benicarló, Jaime Mundo i el Regidor d'Esports, Marcos Marzal.

Referent al purament esportiu la classificació quedà de la següent manera:

- 1r. Francisco Quixal (Vinaròs)
- 2n Agustín Querol (Vinaròs)
- 3r. J.M. Febrer (Vinaròs)
- 4t. J.A. Llopis (BENICARLÓ)
- 5é. Rafa Lison (BENICARLÓ)

J.A. Llopis un dels destacats colomaires de Benicarló

També s'entregà a Francisco Polo de Vinaròs el trofeu "I Memorial José Casanova Sanchís", en memòria del colombòfil desaparegut la temporada passada, i que consistia en un ligot de plata.

Durant l'acte el president del Club Colombòfil Missatger Benicarló anuncià la celebració durant els dies 13 i 14 de gener de la I Exposició Colombòfila de la Comunitat Valenciana.

JOAN M. FERRER

amunt i avall

L'espeleologia I

CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Espeleologia, nom que resulta de la conjunció de dues paraules gregues i significa "estudi de les cavitats". Per tant, tot allò que es relaciona amb les cavitats subterrànies, ja siga des de l'òptica científica o esportiva, rep aquest nom

L'espeleologia és una ciència que estudia la natura, l'origen i la formació de les cavitats, la seua fauna i flora. Intervenien, per tant, la geologia, morfologia, hidrologia, biologia i topografia.

Amb aquesta activitat s'assaboreix el plaer d'endinsar-se en allò desconegut

En explorar una cova, avenc, etc. podem descobrir comunicacions, boques o grans xarxes subterrànies; amb aquesta activitat s'assaboreix el plaer d'endinsar-se en allò desconegut, contemplant el que fins aqueix moment cap humà havia vist. El repte personal de creuar corredors o gateres claustrofòbiques són pinzellades de l'atractiu de les coves que amb tanta abundància s'obren en tot el món.

Perquè l'espeleologia és un esport viu!!

Perquè l'espeleologia és un esport viu!

A més a més de tot açò practicaràs tècniques d'escalada, progressió amb corda, pujada i baixada a cavitats, etc, coneixeràs nous companys i viuràs una experiència inoblidable.

Anuncis per paraules

diversos

S'ofereix dona per fer feines a hores.
Ma. Carmen Lluch Tel.: 47 46 24

Es ven VESPA 75 FL CS-Z
8500 km. Temps en garatge, amb
pitó i respatller quasi nova
90.000 pts Interessats al
Tel.: 47 11 60 JordiMaura

Rosa:

Per molts anys!
El dia 14 tots pensarem en tu.

Un jardiner enamorat

Anuncieu-vos ací,
només us costarà 250
pessetes
Feu arribar el vostre
anunci:
**treball, ensenyament,
compra-venda, etc.**

✓ Per telèfon 46 03 38

MOT ENCREUAT Núm. 12 • per Francesc Anyó

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								■			
2										■	
3				■							
4						■					
5			■								■
6					■				■		
7	■							■			
8		■			■						
9											■
10						■					
11				■							

HORITZONTALS:

1. Pot ser de menta, de llima, d'eucaliptus, de maduixa... La nostra geganta. 2. Automòbil en el disseny del qual prevalia, sobretot, el criteri de l'economia del manteniment i del preu d'adquisició baix. 0. 3. Cim agut d'una muntanya. Calçats amb sola. 4. Avies. Emet la seua opinió. 5. Doctor. Pedaços mal cosits. 6. Aigua enmig del desert. A l'inrevés, motiu. Tercera persona del singular del present d'indicatiu del verb ser. 7. Si és de peix prepara el pa. Sense curvatures, sense ondulacions, sense elevacions ni depressions. 8. P. Q. No té experiència. 9. Persona estranya en alt grau en les seues maneres. 10. Qualitat de nu. Encesa d'ira. 11. Assistent Tècnic Sanitari. Mesuraràs el pes d'un cos.

VERTICALS:

1. Fill de Venus, déu de l'amor. Tristor. 2. Animaràs el foc bufant, ventant, o removent els tions. Colp donat al baló amb el peu. 3. El seu oli va ser molt famós. Esdeveniment. 4. Contracció. Heroiques. 5. Celebració de l'eucaristia. U. Crucífera cultivada per les seues arrels. 6. Setena lletra de l'alfabet grec. Calent, fins a esdevindre lluminós. E. 7. Locals disposats per a efectuar investigacions científiques o tècniques. 8. Tallar arran els cabells. Canvia la direcció d'una nau. 9. Relatiu al mite. Cometre una falta contra la llei divina. 10. A. L'haca té la sella posada. 11. Flor del roser. Clorur de sodi. Cara del dau marcada amb un punt.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS:

1. Alambor. Pol. 2. Cara. Cadira. 3. Ubicat. Èter. 4. Po. Iterar. V. 5. Uralita. Eta. 6. N. Gel. Pere. 7. Tornar. Sard. 8. úbaT. Alt. Me. 9. Rei. Colèric. 10. Astronòmica. 11. As. Com. Cau.

VERTICALS:

1. Acupuntura. 2. Labor. Obesa. 3. Ari. Agraïts. 4. Macilent. R. 5. B. Atila. Coc. 6. Octet. Raono. 7. Ra. Rap. Llom. 8. Dea. Estem. 9. Pitirera. Ric. 10. Ore. Tèrmica. 11. Larva. Decau.

AGENDA CULTURAL

CURSOS

✓ Curs d'Ajudant de cuina dins els Cursos de Formació amb Pràctiques a les empreses

Dirigit a joves de 16 a 21 anys

DURADA DEL CURS: setembre a juny (grups de 15 persones)

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: Centre Social "La Farola", al

C/Port, 37, o a l'Oficina d'Informació Juvenil, Biblioteca municipal.

Matrícula gratuïta

mínima de 30 versos y un máximo de 100 versos escritos en castellano. Los poemas deberán presentarse por quintuplicado, bajo el sistema de plica, acompañados de un sobre en cuyo exterior figure el título del poema y el lema o seudónimo, y en el interior del mismo, el nombre, dirección y teléfono del autor.

Los poemas deberán enviarse a la Casa de Andalucía. C/Alcalá de Xivert,110 -12580-Benicarló, hasta el 30 de noviembre de 1995.

PROJECTES D'INVESTIGACIÓ MIQUEL A. TERRIBAS

✓ La Fundació "La Caixa" convoca novament el Premi "Miquel Angel Terribas" centrat en el lema "La Solidaritat", dotat amb una beca de 2.500.000 ptes. El termini de presentació finalitza el 30 de novembre de 1995.

L'entrega pot fer-se personalment o a través del correu certificat a la Fundació "La Caixa". C o l a b o r a c i o n s Institucionals. Via Laietana, 56. 08003 Barcelona

El fallo del jurado se dará a conocer el sábado 16 de diciembre de 1995 en el Auditorio Municipal de Benicarló, en el transcurso de un Gran Festival Musical.

La dotación será 50.000 ptas. 1er. Premio. 25.000 ptas. 2º. Premio. 25.000 ptas. al mejor poema procedente del extranjero(no acumulable a los anteriores). Diploma a los 3º,4º y 5º clasificados.

ESCALADA

Dissabte 11 i Diumenge, 12 de novembre.

Lloc: Prades.

Coordina: Sergio G.

Últim dia per apuntar-se, dimecres 8 de novembre. Organitza: C.E. Xiruca de Benicarló

"Exposición colectiva Hno. Rafael"

Dibujo, Pintura, Escultura, Plantas ornamentales.

Lugar: Hogar La Salle

Hasta el 12 de Noviembre.

VII CERTAMEN INTERNACIONAL DE POESIA ANDALUZA. Convocado por la Casa de Andalucía de Benicarló con el fin de difundir y promover la cultura andaluza.

Bases:

Obras originales e inéditas sobre temas andaluces, con una extensión

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Ferreres Bretó, Don Joaquín (2)

Desconec per complet, encara que la ignorància, atrevi-da com és, em disculparia de proposar alguna hipòte-si, quin fou el periple d'aquells llibres a partir de la mort de Juan Bta. Martorell. La veritat és que el projecte no va començar, pel que sembla, amb bon peu i la indolència o vés a saber què va entrebancar aquella iniciativa tan lloable. Nihil novum...

Es conserva un inventari de la biblioteca fet al poc temps d'haver mort Ferreres Bretó, en concret, del 14 de setembre de 1867, i consta que la Corporació ordenà una nova catalogació dels llibres quan es va decidir, el 1872!, a traslladar-los a la Sala de la Vila des de la casa dels hereus de Manuela Polo.

Es conserva un inventari de la biblioteca fet al poc temps d'haver mort Ferreres Bretó, en concret, del 14 de setembre de 1867, i consta que la Corporació ordenà una nova catalogació dels llibres quan es va decidir, el 1872!, a traslladar-los a la Sala de la Vila des de la casa dels hereus de Manuela Polo. Aquest recompte però, es va aturar quan els encarregats, havent detectat la desaparició d'alguns volums, decidiren no continuar el registre fins que els llibres substrets hi fossen retornats, i així ho van fer saber. Després, cap notícia més.

Per què van anar a parar els llibres a la casa dels Miquel? Quant de temps hi van sojornar a recer d'aquelles parets venerables? Es van diluir en la biblioteca familiar per a desembarcar, durant els anys setanta, en la donació que els descendents en feren al municipi? S'ha repetit la història un segle després de la primera donació? On han fet aquells volums la sonada dels justos? Cada hipòtesi donaria per a un relat del millor Borges. La resposta, de moment: els fets i els hòmens.

Una altra qüestió. Sembla que tots els nebots —no tingué fills?— de Don Joaquín no van ser igualment afavorits. Almenys així ho va disposar la seua germana i marmessora. S'hi conserven diverses lletres de Pasqual Martorell i Ferreres dirigides el 1877 a l'alcalde Ignacio Melo Lores. En elles, escrites de mà aliena, el qui es declara pobre en toda la extensión de la palabra y sexagenario además, reclama de la Junta de Beneficència Municipal, dipositària dels béns del difunt a la mort de sa germana, el pagament de 200 escuts que Don Joaquín li havia concedit i que sa tia, donya Josefa Maria, no li volgué satisfer mai: Si se pregunta por la causa de esta dilación, aún cuando es fácil de comprender, se dirá que no ha sido por falta de petición, y sí sólo por no llevar a los

Tribunales a mi querida tía Doña Josefa María Ferreres, hermana de aquel y de la madre del exponente (13-10-1877).

Fa tot l'efecte que tan bon punt la Junta de Beneficència va començar a vendre propietats del difunt alcalde els acreedors acudiren a reclamar deutes pendents. Certament, Doña Josefa María devia ser una dona de caràcter! Un d'ells era el mateix notari a qui la Junta havia encomanat el procediment d'una de les subhastes, Don Blas Martorell i Sanz, el qual va demanar la restitució de 1000 Ptes que havia prestades al difunt.

Una d'aquestes subhastes es duu a terme encara el 1898 — sembla que l'herència era de consideració. En efecte, a la mort de Joaquín Palos Ferreres, que n'havia exercit l'usdefruit, ix a subhasta una vinya partida Surrach o Aiguaoliva però, després de diverses convocatòries en què el procediment es declara desert, hom acorda ajornar la venda per a ocasió más propicia (Actes de la Junta Municipal de Beneficència, 11-1-1899).

Fa tot l'efecte que tan bon punt la Junta de Beneficència va començar a vendre propietats del difunt alcalde els acreedors acudiren a reclamar deutes pendents

Multiplicació de juristes és fort danosa a la comunitat e gran destrucció d'aquella, va escriure Eiximenis. Nosaltres, ciutadans globals del segle XX, després de tot, ens quedem sense saber si les obres de Don Joaquín en vida hagueren des-cordat la sentència hidràulica del franciscà o si, altrament, foren totes tan dignes de lloança com la que avui ens ha ocupat.